

ισομετρύς, 3. Και τούτο τὸ ἐπίθ. ἀνέγνωσεν οὗτο κακογραφημένον ἐν τῇ καταλήξει, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἰσογλυκός. Ἄλλὰ τὰ Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσης ἔχουσι ἰσοπαχῆς, ἰσοκατῆς, ἰσοταχῆς καὶ δὴ καὶ τὸ ἰσομετρύς. **ἰσοζύγῃσις**, ἡ. Ἄκρ. 23 Ἰαν. 93. **ἰσοζυγιάζουσαι**. (ἐν τῷ κενῷ τῆς ἀτμοσφαιρας.) Μ. Μητσάκ. 95. **ἰσοζυγίω** - ομαι. Σ. Ν. Βασίλ. 69. **ἰσοζυγικός**, 3. Ἐφ. 88. — Ἄκρ. 13 Φεβρ. 92. **ἰσοζύγιον**, τό. Π. Καλλιγ. — Χ. Τρικοῦπ. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λεξ. 89. **ἰσοθάλασσος**, 2. (ἕδαφος.) Σπ. Τρικοῦπ. 60. **ἰσοθαλασσανικός**, 3. (γημ.) Γ. Α. Κρίν. 80. **ἰσοθέριος**, 2. (γραμμαί.) Ἄ. Σπαθάρ. 86. **ἰσοθέριος**, 2. (γραμμαί.) Ἄν. Πολυδ. **ἰσοθερμικός**, 3. Στ. Σταθόπ. **ἰσοθερμογενέω** - ᾶ. Ἡρ. Μητσόπ. = **ἰσοθερμος**, 2. Ν. Θεοτ. — Κ. Κούμ. 12. — Ἄνώμ. ἐν βιβλίῳ τυπωθέντι Ἄθῆνῃσι, 53. — Ἄ. Σπαθάρ. 86. **ἰσοθερος**, 2. (ζῶναι κλιμάτων.) Ποταγός. — Ἐγκυκλ. λεξ. — Ἄγ. Βλ. λεξ. 97. — Πρβλ. ἰσοβέριος καὶ ἰσοθέριος. **ἰσοθλαστος**, 2. (ἀκτῖς φωτός.) Ἡρ. Μητσόπ. 64. **ἰσοῖσχος**, 2. (λέξις.) **ἰσοκαλλής**, 2. Σπ. Ζαμπ. **ἰσοαναληξία**, ἡ. Ἑλληνόφρων Σαλαμίνιος. **ἰσομερος**, 2. (σταυρός.) Ἀστεριάδης ἐν Ἔστ. 24 Μαρτ. 94. **ἰσοκεφαλία**, ἡ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀναγλύφοις. — Τὸ ἐπίθ. ἰσοκέφαλος, 2, ὑπ. ἐν τοῖς λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσῃ. τὸ εἶδα δὲ γεγραμμένον καὶ ἐν τινι χειρογράφῳ τῶν εἰς τὸν σύλλογον Κοραῖν πεμφθέντων μετὰ οὐσιαστικῶν ὀνομάτων ἀνθρώπου. δένδρα. βασιλικός, (φυτῶν.) **ἰσοκεφαλωτής**, ὁ. **ἰσοκοσμος**, 2. (ἰμοῦ μετὰ τοῦ ἰσόβιος.) Ἄκρ. 46 Μαρτ. 95. **ἰσοκράται**, οἱ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ. Π. Ῥομπότ. 69. **ἰσοκράτημα**, τό. (ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ.) Ἰω. Σκυλ. **ἰσοκρατικὸν** κόμμα πολιτικόν. Ἄκρ. 49 Ἰουν. 94. **ἰσοκτημονικός**, 3. (ἐταιρία.) Ἄκρ. 3 Μαρτ. 92.

ἰσοκτησία, ἡ. Κ. Ἄσ. **ἰσοκνυκλιος**, 2. (τροχοὶ ποδηλάτου.) Ἄκρ. 19 Ἰαν. 96. **ἰσοκνυκτος**, 2. Γ. Χρ. Βάφ. **ἰσολαμπής**, 2. Α. Παλάσκ. **ἰσολαμπῆς**, ἐπίρ. Εὐγ. Βούλγ. ***ἰσολογεῖσθαι** (= ἐξισοῦσθαι.) Α. Φραντζ. 39. — Τὸ ῥῆμα τούτο ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσῃ ἔχει ἄλλην σημασίαν. **ἰσολόγησις**, ἡ. (λογαρισμῶν.) Ἐμ. Σ. Λυκούδ. ἐν Ἔστ. 2 Μαΐου 93. **ἰσολογίω**. Ἰταλ. saldare. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Π. Ἰ. Χαλικιόπ. 52. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. **ἰσολόγιον**, τό. (εἰς τὰ οἰκονομικά.) Στ. Ξέν. **ἰσολογισμός**, ὁ. (= bilan. pareggiamento. saldo.) Ἄδ. Κορ. 13. — Ἑλ. κωδ. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἐφ. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Τὴν λέξιν, ὡς ὄχι ὀρθῶς συνθεσμένην κατέκρινεν ὁ Ν. Δούκας ἐν Ἐπιστολ. τ. 6'. τῷ 1836, ἀλλ' ἔμεινεν ἐν χρήσει μέχρι τῆς ἡμετέρας. **ἰσολογιστικός**, 3. Ἰω. Σούτ. 88. **ἰσομαλοῦνται** καὶ ἰσοπεδοῦνται χάσματα. Κ. Ἀριστείας, 29. — Μόνον τὸ ἐπίθ. ἰσόμαλος κεῖται ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσῃ, καὶ ἐκείνο ἀμφοτέρου ἀναγνώσεως. **ἰσομέρεια**, ἡ. Θ. Ἀφεντ. ἐν Πάλαγ. 22 Ὀκτ. 90. — Ὁ Α. Ῥουσόπ. 90. — Τηλ. Κομν. 92. — Χ. ἐν Ἄστει 25 Ἰουλ. 96. **ἰσομέσος**, 2. «Τὰ ῥήματα ἐκλαμβάνονται, ἐπὶ μεταβατικῆς καὶ ἰσομέσου σημασίας ὡς ἄγω τινὰ καὶ ἄγω = ἄγω ἑμαυτόν, ἤτοι ἄγομαι = ὑπάγω, ὡς Ἄγετ' ὦ Σπάρτας ἐνοπλοὶ κοῦροι.» Κ. Ἄσ. ἐν Εἰσαγωγῇ εἰς Πίνδ. 43. σελ. 25. **ἰσομετρεῖσθαι**. Ἰώσ. Μοισ. **ἰσομετροσπικός**, 3. (φακός, ὕαλοι. κρύσταλλοι. Γαλ. verres isométriques.) — Ἄκρ. 24 Νο. 96 καὶ 25 Μαΐου 98. **ἰσομισθος**, 2. Ἑλ. κωδ. **ἰσομορφισμός**, ὁ. (ὀρυκτολογ.) Ἄν. Κορδ. 88. **ἰσομορφος**, 2. Εὐγ. Βούλγ. Στ. Σταθόπουλ. **ἰσονομία**, ἡ. Λατ. æquinoctium. Ἰώσ. Μοισ. **ἰσονομιστικὸν** ὄργανισμοί. Κ. Μητσόπ. ἐν Προμ. 16 Σεπτ. 90. — Ἰδε καὶ ἰσονομικοί. **ἰσοκαλιζέοι** γραμμαί. Ἄν. Κορδ. 83. **ἰσοπαδής**, τό. Ἄλ. Θ. Φιλαδ. ἐν Ἐφ. Ἄρχ. γ'. περ. 94.

